

Possible resta de tina al turó del Santmartí

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Fruitós de Bages. Turó de Santmartí (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament	Des de l'institut, agafar el camí que puja al turó del Santmartí, uns 50 m a l'esquerra en un marge.

Coordenades:

Latitud:	41.75725
Longitud:	1.87551
UTM Est (X):	406519
UTM Nord (Y):	4623436

Classificació

Número de fitxa	08213-118
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Caldria preservar aquest element per tal d'evitar una futura degradació
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 009A00032
Fitxes associades:	
Torre del Santmartí	
Jaciment del Bosc del Santmartí	
Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

Possibles restes del que fou una antiga tina ubicada al mig de camps de conreu antigament ocupats per vinyes al peu del turó del Santmartí, a la seva cara Nord, en un indret actualment ocupat per bosc, a tocar d'un camp de conreu de blat, on encara s'observen restes de les antigues feixes. Es tracta d'un element excavat al terra, format per un receptacle de forma ovalada de 2,00 m de diàmetre per un cantó, i 1,80 m de diàmetre per un altre, que s'enfonsa al terra en una profunditat de 1,00 m. Les parets interiors es troben formades per carreus de pedra de mida irregular, però amb un gran predomini dels de mida rectangular, bastant ben disposats. En algun fragment encara s'aprecien restes de l'arrebossat de calç que impermeabilitzava l'estructura a fi de contenir líquids.

Observacions:

Malgrat que s'escauen altres possibilitats, tot fa pensar que es tracta d'un fragment d'una antiga tina.

Història

L'existència d'aquestes estructures arquitectòniques de caire rural ubicades al propi lloc de conreu es remunta a l'Edat Mitjana. Cal pensar que una de les dificultats del conreu de la vinya durant aquest període i fins al segle XIX era el transport de la producció del raïm fins un indret on poder elaborar-lo, ja que els camins eren pocs i el seu estat pel pas de carruatges era dificultós, i per altra banda, la possessió d'animals de càrrega es trobava només a l'abast d'uns pocs privilegiats. Aquestes dificultats de transport motivaren que durant aquests segles, la producció del vi es produís moltes vegades a la pròpia vinya, construint cups i tines per elaborar-lo allà mateix evitant el problema del transport. És en aquest context que s'explica l'existència de tines i barraques com a elements d'arquitectura popular al mig del camp. La millora de les comunicacions a principis del segle XIX motivà que aquests elements s'abandonessin i el pagès optés per elaborar el vi a casa, carretejant la collita. D'altra banda, els grans propietaris, exigiren als rabassaires que anessin a portar la collita a la seva propietat i elaboressin el vi la seu celler per poder controlar millor les quantitats. Fou en aquest moment que les antigues tines i cups s'abandonaren. L'abandonament del conreu de la vinya, va fer créixer el bosc a bona part de les antigues parcel·les, cobrint de vegetació aquests elements. En d'altres casos, la reconversió al cereal motivà que el llaurat de la terra amb maquinària els eliminés directament. Cal pensar que aquesta estructura es correspon a la part inferior d'una tina ubicada al mig del camp. Per la tipologia de la seva construcció potser datable vora els segles XVII-XVIII. Segurament el motiu de la seva supervivència es deu a que va ser durant un temps reutilitzada per altres fins, eliminat la part superior que sobresortia per sobre del nivell del terreny i conservant la part inferior com a dipòsit.

